

teine teise foermat, ja nõnda täitke Kristuse käsu.” Mötsenad mötlesid nende sõnnade peale, mis nad enne jo, ja isseärranest mütud kiriku te peal ollid räkinud. Anna südda tahtis arraks minna, aga wahwastas ennast ruttu jäesse ja panni helega öppetaja sõnumi tähheli. Kui nad kõnnelöppnul teine teisele kat andsid ja endid teine teise pole võrasid, watas Willem ni kindla ning töösiise näuga Anna silmi, et ta fesit ärratundis: ta töostab sedda tagga, mis ta kiriku tulles olli lubbanud.

Sün lühikelkmas olli se käma pruuf, et pruuparile altari ees pülsba piibli-ramat kasa anti; ka Willem omnia abbitasaga said sedda kallimat andi.

5.

Piisut näddalaid pärast sedda seisis ka förtomik sellenamna altari ees. Ta emma olli temmale riikaste tüttardest naese otsinud; se olli üks waikne, õrn agga töösine naesterahwas. Temma iissa olli üks ahne riikas, kes omnia tüttart vägagiise panni förtomikule minnema, et rahha kassiks rahha. Tütar ei tohtinud vastu panna.

6.

Kassit ja ta abbitasa ellased ühhemelelist ellu. Kui tipler kärme tö järrel öhtule läks, seadis Anna

kõik targaste, et ta omma koddust ellu mehhhe melejt armjaks ja lõbbusaks wöiks tehha. — Alasta pärast kinkis Jummal neile ühhe lapsukeste, sedda Willemits ristitati. Omnia kirjutas kringitud Piibli kane peale lapse nimme ja sündimise ning ristimise päeva.

Lapsukeste läbbi olli Anna veel valju kergem meest maja pole hoida. Kui ta öhtu tippa tulli ja ta naene poisikest ta süllesse panni, kes ta wägtu naerataades kässi särutas, siis mötles iissa veel wähhem wällise söbruse peale. Agga temma endised söbrad piüdsid igga visi tedda emaste seltsi sada. Kui heaga ei aitnud, siis hakkasid tedda pilkama ja sõimama „naese narriks”, agga faje ei mõduinud, sedi Kasik olli valit ja hoidis ennast neist emale.

Mittu korda töüs Kasiku süddames, förtisist möddamistes, wiina himmu, agga ta mötles omnia tõutuse peale ja läks sealt möda.

Teine kord tulli kiusaja penemalt: „ma posle terwe, sütäis wiina olleks mulle rohkuks!” „Armas Willem”, kostis naene, „mötle omnia tõutuse peale. Ma teen sulle seja jomaaega, mis sulle viist veel parem on, kui se pettis wiin.”

Anna jäi õigus, sedi soe jomaaeg aitas kohhe, ja mees olli rõmus, et ta polnud omnia tõutuse üllestunud.